

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 953/2548

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โจทก์ พันตำรวจเอกธวัชชัย ศิริทรัพย์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 420, ป.พ.พ. มาตรา 1336, ป.วิ.พ. มาตรา 55, ป.ร.ฎ. มาตรา 121, พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 7, พ.ร.ฎ.โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทยไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2541 มาตรา 3, พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ มาตรา 7

ย่อ / หลักกฎหมาย

พ.ร.ฎ.โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทยไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจฯ มาตรา 3 บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่า โจทก์เป็นส่วนราชการ และมีฐานะเป็นกรม โจทก์จึงมีฐานะเป็นนิติบุคคลตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ มาตรา 7 (4) และเป็นส่วนราชการของรัฐบาล ห้องพิพาทที่จำเลยพักอาศัยเป็นส่วนหนึ่งของอาคารของโจทก์ จึงเป็นทรัพย์สินของทางราชการ เมื่อจำเลยเกษียณอายุราชการจึงไม่มีสิทธิพักอาศัยอยู่ในห้องพิพาทต่อไป ตามระเบียบการปฏิบัติเข้าพักอาศัยในอาคารของกรมตำรวจ การที่จำเลยยังคงอยู่ในห้องพิพาทไม่ยอมออกไปเมื่อโจทก์ได้บอกกล่าวให้ออกไปแล้ว จึงเป็นการละเมิดต่อโจทก์ โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องขับไล่จำเลย และโจทก์อยู่ในฐานะเป็นผู้กระทำงานของรัฐบาลโดยหน้าที่ทำให้เป็นการกระทำการโดยส่วนตัวไม่ การที่โจทก์มอบอำนาจให้ผู้อื่นฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปิดอากรแสตมป์ในหนังสือมอบอำนาจ เพราะได้รับการยกเว้นตาม ป.ร.ฎ. มาตรา 121

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยพ้นจากราชการของโจทก์ เนื่องจากเกษียณอายุราชการเป็นเหตุให้จำเลยหมดสิทธิพักอาศัยในอาคารของโจทก์ โจทก์บอกกล่าวให้จำเลยพร้อมบริวารออกจากอาคารโจทก์แล้วแต่จำเลยเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยและบริวารออกจากอาคารห้องพักเลขที่ 33/167 อาคาร 2 อาคารสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนกลาง (ซอยเฉลิมลาภ) ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ของโจทก์ จำเลยให้การว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะหนังสือมอบอำนาจไม่ได้ปิดอากรแสตมป์บริบูรณ์ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ขับไล่จำเลยและบริวารออกจากอาคารห้องพิพาท จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พ.ร.ฎ.โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2541 มาตรา 3 บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่าโจทก์เป็นส่วนราชการ และมีฐานะเป็นกรม โจทก์จึงมีฐานะเป็นนิติบุคคลตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 มาตรา 7 (4) และเป็นส่วนราชการของรัฐบาล ห้องพิพาทที่จำเลยพักอาศัยเป็นส่วนหนึ่งของอาคารโจทก์ จึงเป็นทรัพย์สินของทางราชการ เมื่อจำเลยเกษียณอายุราชการจึงไม่มีสิทธิพักอาศัยอยู่ในห้องพิพาทต่อไปตามระเบียบการปฏิบัติเข้าพักอาศัยในอาคารของโจทก์ในส่วนกลาง การที่จำเลยยังคงอยู่ในห้องพิพาทไม่ยอมออกไปเมื่อโจทก์ได้บอกกล่าวให้ออกไปแล้วจึงเป็นการละเมิดต่อโจทก์ โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องและมอบอำนาจให้ผู้อื่นขับไล่จำเลยและบริวารออกไปจากห้องพิพาทอันเป็นทรัพย์สินของทางราชการได้ โจทก์จึงอยู่ในฐานะเป็นผู้กระทำงานของรัฐบาลโดยหน้าที่ ทำให้เป็นการกระทำการโดยส่วนตัวไม่ การที่โจทก์มอบอำนาจให้ผู้อื่นฟ้องคดี จึงไม่จำเป็นต้องปิดอากรแสตมป์ในหนังสือมอบอำนาจ เพราะ

ได้รับการยกเว้นตามบทบัญญัติมาตรา 121 แห่ง ป.ร.ฎากร ดังนั้น แม้หนังสือมอบอำนาจของโจทก์จะไม่ได้ปิดอากรแสตมป์ก็มิผลใช้ได้ตามกฎหมาย ผู้รับมอบอำนาจจึงมีอำนาจฟ้องคดีแทนโจทก์และแต่งตั้งพนักงานอัยการเป็นทนายความดำเนินคดีแทนได้ หาใช้ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยตามที่อ้างไม่" พิพากษายืน

องค์คณะ

สุพัฒน์ บุญยุบล · บรรหาร มุลทวี · เฉลิมศักดิ์ บุญยงค์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/953/2548>